

Reseberättelse

Las Vegas 2009

av Ola Rolfson, Göteborg

Anatomicas resestipendium

Vid SOFs årsmöte under ortopediveckan i Halmstad 2008 meddelades att jag hade tilldelats Anatomicas resestipendium. Min ansökan avsåg deltagande i årsmötena för Orthopaedic Research Society (ORS) och American Academy of Orthopedic Surgeons (AAOS) i Las Vegas 22 – 28 mars 2009. Jag hade lämnat in två abstracts inför AAOS-mötet och hade vid tiden för stipendieansökan inte fått besked om något av dem hade accepterats. Till min stora glädje blev båda accepterade. Det ena med titeln "One-stage bilateral THR surgery is safe and cost-saving" fick presenteras som poster och det andra "Cost related to hip disease in patients eligible for THR surgery" accepterades som muntlig presentation. Sex minuter i strålkastarljuset väntade!

Rigorösa förberedelser

AAOS krävde rigorösa förberedelserna inför den muntliga presentationen vilket jag blev medveten först några dagar före deadline. De ville redan i december ha ett i stort sett färdigt manuskript för att moderatorerna skulle kunna förbereda sig. Efter några natters hårt slit fick jag iväg manuskriptet med transatlantiskt expressbud. Arbetet med postern gick lite lugnare till. Det spred sig dock en viss oro över posterns format då jag hämtade ut den från tryckeriet. Den var ju stor som en halv fotbollsplan men vid kontrollmätning visade det sig att den stämde med de föreskrivna måtten på 8 x 4 fot.

Deponera resekassan

Ressällskapet bestod av mina handledare Göran Garellick, Johan Kärrholm och andra medarbetare vid Svenska Höftprotesregistret.

Flygvärdinnans välkomsthälsning när vi landade i Las Vegas innehöll ett omtänksamt erbjudande om att deponera alla pengar i ett namnat kuvert som skulle återlämnas vid hemresan. Det var ingen som utnyttjade denna möjlighet. Vi checkade in på det centralt belägna hotellet Flamingo, som hade sett sina bästa dagar. Efter en lång resa blev irritationen ganska påtaglig när rummet vi anlände till inte var städat efter föregående gäster som att döma av hur det såg ut på rummet inte var renlighetsfanatiker. Ett par timmar senare och en hel del käbbel med receptionisten fick vi ett nytt rum på 23:e våningen med fin utsikt över Ceasars Palace.

Stimulerande miljö?

Konferensen var inrymd på det enorma konferens- och hotellkomplexet "Venetian". Det är här det omtalade inomhus Venedig ligger. Det var fascinerande smaklöst, värre än jag hade förstått mig! För att ta sig in till möteslokalerna fick man kryssa genom ett casino-hav med en otroligt enerverande kakofoni av plingande enarmade banditer och andra spelmaskiner. Inramningen var ju inte precis en stimulerande akademisk miljö.

Framtida internationellt samarbete

ORS-mötet var, som sig bör, de ortopediska laboratorieforskarnas Mekka. Det mesta var av preklinisk karaktär inom cell- och molekylärbiologi samt biomaterial men även en del kliniska utfallsanalyser och kinematik. På ORS mötte jag upp med min bihandledare Leif Dahlberg som guidade genom posterutställningen som var belägen i källarplan i en lokal som mest liknade ett parkeringsgarage. Här vi fick kontakt med Patricia Franklin och Professor David Ayers från UMassMemorial, Massachussets där vi sådde ett frö för framtida samarbete i forskningsprojekt.

Postervakt

AAOS-mötet bjöd på ett mycket brett utbud av symposier, work-shops, instruktionskurser, fria föredrag, posterutställning och en gigantisk industriutställning. Efter de senaste årens uppmärksammade skandaler inom den amerikanska ortopedindustrin var stämningen mellan professionen och industrin tämligen

spänd. Två uppskattade och nyorienterande symposier anordnades; dels ett om obesitas och dels ett om kulturella olikheter som kan ha betydelse i patient-läkarrelationen och vid val av behandling. På luncherna vaktade jag min poster. Trafiken i raderna mellan postrarna var inte tät men några genuint intresserade gjorde arbetet med postern mödan värd.

Bildspelet fick fnatt

Eftersom min presentation inte var förrän sent på fredag eftermiddag var det svårt att koncentrera sig andra föreläsningar. Uppslutningen till sessionen var ganska bra men ett knappt hundratal människor i en sal som rymmer tusen ser lite sorgligt ut. För talaren före mig uppstod det problem med tekniken. Bildspelet fick fnatt och hoppade fram flera presentationer där bilderna visades i ultrarapid. Systemet fick startas om ett par gånger innan det fungerade hjälpligt. Moderatorerna Robert Bourne och Harry McKellop började skruva på sig. När det ordentligt försenat väl var dags för min presentation fick bilderna matas av teknikern på mitt kommando. Det applåderades i salen efteråt, jag vet inte om det var av medlidande, artighet eller uppskattning. Tiden var för knapp för frågestund. Sex minuter i strålkastarljuset var över.

FAI är framtiden

Allt är stort i Amerika, så var även den dry Martini som huvudhandledaren försåg mig med för att fira presentationen. Efter det följde trevligt födelsedagskalas för Henrik Malchau som bjöd in oss till den våning som han delade med Bill Harris. Jag hade förmånen att prata en stund med Harris som skådat i kulan och tror att femuroacetabulärt impingement (FAI) är framtidens viktigaste område för att förstå och behandla tidig artrossjukdom i höftleden.

Amerikansk protesregister

AAOS avslutades med Speciality day där jag deltog i Hip Society. De rutinerade tyckte det mest var skåpmat som presenterades men för mig var det givande. För registerentusiaster var det en glädjande nyhet att planeringsarbetet och finansieringen av ett

amerikanskt protesregister har kommit långt. Vidare kan man säga att mini-invasiv höftproteskirurgi är helt ute, intresset för navigeringsteknik svalt och inställningen till ytersättningsproteser börjar bli nyanserad. Det ägnades en hel del tid åt femuroacetabulärt impingement (FAI). Alldeles för mycket tid ägnades åt problemet med gnisslande porslinskulor. Vissa verkar tycka att det är jättespännande att visa filmsnuttar med patienter som låter som osmorda gångjärn.

Helikopter till Grand Canyon

En eftermiddag hade MAS-kollegorna Olof Leonardsson och Cecilia Rogmark ordnat en helikopterutflykt till Grand Canyon. Det var en helt fantastisk upplevelse. Vi fick utmärkt guidning av piloten när vi passerade Hoover Dam och följde Colorado River genom det mycket vackra och omväxlande ökenlandskapet. Turen gick vidare uppströms och in i Grand Canyon där helikoptern landade nere i dalen. Där serverades bubbel och tilltugg och det visade sig att vi hade sällskap av en garvad ortoped från Anchorage i Alaska fostrad på Mayo-kliniken. Det var svårt att bryta upp från stoppet nere i Grand

Canyon men färden hem bjöd också på fantastiska vyer och vi anlände till Las Vegas i solnedgången.

Gambler

Någon kanske undrar hur det gick med spel och dobbel. Mina erfarenheter från Las Vegas inskränker sig till en insats om en dollar i en enarmad bandit. Det var över på tre sekunder. Jag förstod inte tjusningen. I vart fall var deltagandet i årsmötena för ORS och AAOS var en riktig energiinjektion yrkesmässigt. För mig har det hjälpt till att bredda perspektivet på området och givit nya infallsvinklar till ortopedin såväl i min kliniska vardag som i forskningsarbetet. Det är en ovärderlig nytta och glädje i alla de möten och kontakter som skapats med ortopediintresserade människor från hela världen. Jag är mycket tacksam över att ha fått stipendiet som har bidragit till att göra denna erfarenhet möjlig.

Ola Rolfson
Specialistläkare
Ortopedi - protesteamet
SU/Mölnadal

